

Hei ystävät!

Ensimmäisenä adventtisunnuntaina olimme saaneet kutsun erään paikallisen työntekijän kotiin. Heidän perheessään on kaunis adventtiperinne. Jokaisena adventtisunnuntaina heidän koko perheensä kokoontuu yhteen. Kokoontumiset ovat kodeissa, ensimmäisenä kokoontutaan perheen vanhempien jäsenten luo (isovanhempien kotiin), seuraavana sunnuntaina seuraavaksi vanhimman luo jne. Olimme siis matkalla tämän paikallisen työntekijän vanhempien luo.

Matkassani oli suomalainen pariskunta, joka oli tutustumassa työhöni. Saavuimme paikan päälle hyvissä ajoin. Talo näytti siltä, että sitä oltiin rakentamassa vielä. Mentiin portista sisään ja lähdettiin kiipustamaan portaita ylös. Portaat olivat täynnä hiekkaa ja sementin kappaleita. Sitä kiipustaessa, toinen pariskunnasta totesikin, että on vähän jäänyt lakaisematta portaat.

Saavuimme ovelle. Koputtelin oveen, mutta ei kukaan tullut aukaisemaan. Menin ikkunalle ja katsoin, jos näkisin jonkun siellä. Niinpä talon rouva huomasi minut ja saapui ovelle. Ovesa oli pienempi luukku, jonka pystyi aukaisemaan niin ettei tarvinnut koko ovea aukaista. Rouva näytti hyvin hämmästyneeltä. Kerroin, että olemme menossa henkilö x:n luo. Hän katsoi minua ihmeissään, ei ymmärtänyt englantia. Hetken päästä paikalle tulivat lapset ja mies. Hetken selvittelyn jälkeen selvisi, ettemme olleet tulleet oikeaan paikkaan ja olimme tulleet talon takakautta. Pyysivät meidät sisään ohjaten toista tietä pois. Astuttuamme sisään olimme suoraan heidän keittiössä. Kävelen halki keittiön, talon emäntä pyysikin meitä istumaan keittiöpöydän ääreen. Näytti hänen tekemäänsä kakkua ja kysyi jos haluaisimme maistaa... Ennen kuin ehdimme sanoa sanaakaan, hän alkoikin jo leikkaamaan meille palasia kakusta. Kakkupalat annettuaan, hän meni keittiön toiseen nurkkaan ja haki kuumaa kahvia. Samaan aikaan koko perheen väki, isovanhempia myöten oli kokoontunut keittiöön tapaamaan meitä. Juttua riitti ja vaikka ei yhteistä kieltä ollut paljon, ymmärsimme toisiamme mukavasti. Hetken oltuamme heidän kanssaan, meidän tuli jatkaa matkaa. Perheen rouva pyysi tulemaan käymään heidän luonaan, jos vain liikkuisin siellä päin. Lupasin ehdottomasti tulla tapaamaan heitä. He saattoivat meidät alakerran ovelle. Hyvästelimme ja matkamme jatkui... toiseen kohtaamiseen.

Miten lämpimästi meidät muukalaiset otettiin vastaan. Ennakkoluulottomasti kutsuivat meidät pöydän äärelle, jossa saimme kokea palasen juhlahetkeä. Tulimme heidän iltaansa ns. kutsumattomina, mutta meidät otettiin vastaan kuin parhaatkin ystävät. Siinä lyhyessä yhteisessä hetkessä meitä ympäröi valtava ilo puolin ja toisin. Yhteyttä kauneimmillaan.

Tuossa kohtaamisessa oli jotain niin syvällistä joulun sanomasta. Jokainen on kutsuttu yhteyteen, juhlapöytä on katettu jokaiselle ihmiselle. Sitä saamme vastaanottaa päivästä päivään. Sitä ilosanomaa saamme viedä tavalla ja toisella. Siinä ei vaadita olemaan jotain muuta kuin mitä minä, sinä olet. Meitä kutsutaan aitouteen, yhteyteen ja jakamiseen.

Haluan toivottaa teille jokaiselle oikein hyvää joulua. Joulun sanoman syvää iloa, rauhaa ja rakkautta.

Lämmin kiitos kuluneesta vuodesta. Saamme käydä luottavaisin mielin uuteen alkavaan vuoteen.

” Ole rohkea ja luja, älä pelkää äläkä lannistu. Herra itse kulkee sinun edelläsi. Hän on sinun kanssasi, hän ei jätä sinua yksin eikä hylkää. ”

IMMANUEL. JUMALA KANSSAMME

Sari-Johanna Kuittilo

Israelissa vuodesta 2005.
Työkuvaani kuuluu diakoniatyö,
työnohjaus ja dialogityö.

Osoite: Felm, Sari-Johanna Kuittilo, P.O
Box 584, 91004, Jerusalem, Israel.

Email: sari-johanna.kuittilo@felm.org

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.